
Ijver, een middel tegen treuren

John Bright, die jong getrouwd was, verloor zijn vrouw kort na het huwelijk. Hij ging naar Leamington, waar Cobden hem bezocht, deze vond hem gebukt onder verdriet. “Kom met me mee,” zei Cobden, “en we zullen niet eerder rusten voordat we de graanwetten¹ hebben afgeschaft.” Bright stond op uit zijn grote verdriet, omgorde zijn lendenen om zij aan zij met zijn vriend te werken en vond zo troost voor zijn vreselijke verlies. Hoe vaak zouden diepe moedeloosheid en zware duisternis worden weggejaagd als een alles overheersende liefde tot Jezus en een vurige ijver voor Zijn eer in ons hart brandde. Het ene vuur stoot het ander vuur uit en een grotere doodsstrijd verdrukt al het andere verdriet. De handen van de heilige ijver plukken het knagende verdriet uit het hart en verspreiden een regen van hemelse dauw, waardoor de gelovige, net als de roos, een zoete geur van heilige vreugde uitstort. Zoals de oude Fuller zei: “Er wordt altijd een onzichtbare Goddelijke zegening ingeademd door pijnlijke en wettige ijver.” De klepel van de klok van heilige ijver verdrijft de kwade vogels van zwaarmoedigheid en wanhoop.

¹ **De Graanwetten**, (Engels: *Corn Laws*) was een serie van importheffingen in het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Ierland die actief waren tussen 1815 en 1846.

[XFacebookWhatsApp](#)